

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۷۱۹

تاریخ ۱۳۶۰/۳/۴

بیتالی

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۶۰/۳/۴

شماره ۴۴۸۲

شورای محترم نگهبان

طرح قانونی اصلاح خدمت خارج از مرکز پزشکان و دندانپزشکان
و داروسازان که در جلسه علنی روز دوشنبه ۱۳۶۰/۳/۴ مجلس شورای
اسلامی بتصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون
اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال
میگردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبرهاشمی
۱۳۶۰/۳/۴

انسانیکس شمس

بجانب

طرح اصلاح خدمت خارج از مرکز پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان

ماده ۱- کلیه پزشکان عمومی و متخصص و دندانپزشکان و داروسازان و صاحبان حرف وابسته پزشکی به تفصیل آئین نامه اجرائی وزارت بهداشتی که از تاریخ تصویب این قانون در مراکز آموزشی مربوطه داخل و خارج کشور فارغ التحصیل میشوند (با استثنای کادرهای ثابت نیروهای مسلح جمهوری اسلامی) ملزم به انجام خدمت خارج از مرکز بمدت ۵ سال در هر نقطه از کشور بغیر از تهران و شهرهاییکه دارای دانشکده های پزشکی و دندانپزشکی و داروسازی است میباشند.

تبصره - پزشکان و دندانپزشکان و داروسازانی که دارای پروانه دائم پزشکی میباشند از مشمول این قانون مستثنی میباشند.

ماده ۲- شهرستانهای کرج، شمیران، لویسانات، رودبار قصران، شهرری، ورامین، رودهن، آمل، دماوند، شهریار و توابع هریک از شهرستانها و بخشهای مذکور و همچنین شهرستان قزوین از لحاظ خدمت پزشکی و دندانپزشکی و داروسازی خارج از تهران محسوب نمیشود.

ماده ۳- در موارد استثنائی جهت استخدام بعضی محققین و مدرسین علمی مورد نیاز مراکز آموزشی کشور از بین متخصصینی که خدمت موضوع این قانون را انجام نداده اند ارگان مسئول میتواند ضرورت را با ذکر دلائل بکمیسیون مشترک بهداری و آموزش عالی منعکس و با تصویب این کمیسیون مجوز استخدام تحصیل نماید.

تبصره خدمت در حومه شهرهاییکه دارای دانشکده های پزشکی - دندانپزشکی و داروسازی میباشند جزء خدمت خارج از مرکز محسوب نمیشود.

ماده ۴- دستیاران در مدتیکه بخدمت حین تحصیل اشتغال دارند کماکان مشمول تبصره ماده ۴ قانون تربیت پزشک مصوب سال ۱۳۳۸ خواهد بود و برای آنان پروانه موقت فقط بمنظور خدمت در مراکز درمانی که در آن بخدمت دستیاری اشتغال دارند صادر و حق دایر کردن مطب و اشتغال در بخش خصوصی را ندارند.

ماده ۵- پزشکان و دندانپزشکان و داروسازانیکه در روستاها و بخشهای مناطق محروم (به تفصیل آئین نامه الحاقی وزارت بهداشتی) خدمت نمایند سه سال خدمت در مناطق فوق معادل پنج سال محسوب میگردد.

تبصره - ۴ سال خدمت در شهرهای مناطق محروم معادل پنج سال خدمت خارج از مرکز خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بصیرت

شماره ۱۱۱۱

تاریخ ۱۳۶۰/۲/۴

ماده ۶- خدمت زیرپرچم پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان به شرط آنکه در حرف پزشکی و با توجه به مواد ۲ و ۵ این قانون انجام پذیرد جزء مدت خارج از مرکز موضوع ماده ۱ محسوب خواهد شد.

تبصره - نظرباینکه طبق قانون الفاء خدمات اجتماعی زنان مصوب ۱۳۵۷/۱۲/۱۵ زنان از خدمت زیرپرچم معاف میباشند لذا خدمت خارج از مرکز در مورد زنان پزشک و دندانپزشک و داروساز و صاحبان حرف و وابسته پزشکی بمدت ۳ سال با توجه به ماده ۲ و ۵ این قانون خواهد بود.

ماده ۷- مشمولان این قانون قبل از انجام خدمت مذکور مجاز به خروج از کشور نمیباشند (با استثنای بیماری وحج) و تحویل مدارک تحصیلی یا تاییدیه آن به وسیله موسسات آموزشی و مقامات صالحه دیگر موکول بانجام خدمت موضوع این قانون خواهد بود.

ماده ۸- قانون خدمت نیروی انسانی بهداشتی و درمانی کشور مصوب ۵۸/۹/۲۴ - شورای انقلاب بقوت خود باقیست و جزء خدمت خارج از مرکز محسوب خواهد شد.

تبصره - کلیه کسانی که قبل از تصویب لایحه قانونی موضوع ماده ۸ همین طرح خدمت وظیفه و خارج از مرکز خود را بمدت ۳ سال در نقاط محروم و نیازمندان انجام داده اند از مشمول قانون مذکور مستثنی خواهند بود.

ماده ۹- از تاریخ تصویب این قانون صدور پروانه (موقت و دائم) برای اشتغال به حرف پزشکی و وابسته به پزشکی به عهده وزارت بهداشتی می باشد.

ماده ۱۰- با تصویب این قانون کلیه قوانین مغایر ملغی الاثر خواهد بود.

ماده ۱۱- وزارت بهداشتی مکلف است ظرف مدت ۳ ماه از تاریخ تصویب این قانون آئین نامه های اجرائی لازم را تهیه و بموقع اجراء گذارد.

طرح قانونی فوق مشتمل بر یازده ماده و پنج تبصره در جلسه روز دوشنبه ۱۳۶۰/۲/۴ مجلس شورای اسلامی بتصویب رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبرهاشمی
۱۳۶۰/۲/۴